

Večná vianočná myšlienka

biskup Jozef Čársky

25. decembra 2022 ✝ Cirkev

Polnočné zvony 24. decembra každého roku hlásajú radostnú zvesť, ktorú pred viac ako 2000 rokmi zvestoval svet anjel: „*Narodil sa Vám Spasiteľ*“.

William Blake, *Narodenie*

zdroj: flickr.com

Svetové dejiny majú zaznamenané mená a pamiatku rôznych veľikánov, ktorých obdivoval svet pre ich vynikajúce vlastnosti: pre šľachetnosť srdca, pre vojnové, politické, vedecké úspechy. Ich mená sú zapísané do blednúcich foliantov knižníc, ich pamiatku však strážia a udržujú len staré knihy, ale život sa o nich viac nestará. Svoju nádej, svoju budúcnosť, svoju blaženosť nikto na nich nezakladá. O koľko hlbšie sa zapísalo nielen do dejín, ale aj do života všetkých ľudí meno: Ježiš!

Jeho kolíska nestála v kráľovskom paláci, jeho narodenie nezvestovali výstrely kanónov. Biedne plienочки boli jeho rúchom, jasle kolískou, jaskyňa bývaním a predsa nádej miliónov ľudí je k nemu obrátená! Unavené hlavy sa dvíhajú a s utajeným dychom načúvajú posolstvu, ktoré im hlásajú ústa anjelské: „*Nebojte sa... Zvestujem Vám veľkú radosť.*“

Je to naozaj nová radostná zvesť nového života pre plačúcich synov Eviných, úpejúcich pod kľatbou hriechu a biedy. Toto novonarodené dieťa pravdou svojho učenia a ním získanými milosťami vysiela do ľudských srdc všetkých vekov i do našich srdc prúd života, ktorý duše potešuje, uspokojuje a oblažuje.

Hlavnou zložkou tohto vykupiteľského prúdu je láska. Ona je najpodstatnejšou vlastnosťou Božou a najpotrebnejšou podmienkou spokojného ľudského života. Láska priniesla Syna Božieho na zem a pohla ho k tomu, že si ako vtelený Boh volil chudobu, maštal', jasle. Túto večnú Božiu myšlienku, myšlienku lásky chcel presadiť aj do ľudských srdc, aby ich časne i večne oblažil.

Betlehemske dieťa už pred viac ako 2000 rokmi dalo odpoveď na tie najpálčivejšie otázky, na ktoré dnes milióny dlhou, päťročnou vojnou usužovaných ľudí darmo čaká odpoveď. Prečo všetka tá neistota, tie mnohé neúspešné porady a konferencie diplomatov a štátnikov? Prečo tá všeobecná obava pred možnosťou

novej vojny? Prečo to utrpenie a nedostatok v toľkých krajinách? Prečo páli jeden štát zvyšky svojej pšenice, keď v iných krajinách ľudia takmer hladom hynú?

Jeho odpoveď je krátka, ale jasná, prezrádza Božskú múdrosť: „*Miluj blížneho ako seba samého!*“ Lenže ľudia nechceli a nechcu pochopiť túto odpoveď. Človek je už taký – aj v ostatných veciach –, že miesto toho, aby sa usiloval spleťté veci rozlúštiť, začne jednoduché a jasné spletať a zamotávať. Najväčšiu otázku ľudského života ako: pokojné spolunažívanie jednotlivcov, rodín, spoločenských vrstiev, národov, štátov, ktoré neraz veľmi skomplikované vystupujú pred človeka, Spasiteľ zjednodušil a božskou veľkorysťou ju rozlúštil, keď vyhlásil svoj, pre všetky veky a pre všetkých ľudí platný zákon lásky k blížnemu a takto ho osnoval: „*Miluj blížneho, ako seba samého!*“

I keby to nebol Božský príkaz, zdravý rozum nám hovorí, že nemôže byť lepšie, účelnejšie, ľudskejšie riešenie. Pravdaže, láska predpokladá spravodlivosť, lebo kde niet spravodlivosti, nemôže byť reči o láske. Pravidlo: „*Nerob inému, čo nechceš, aby iný tebe robil*“, je tak jasné a zrozumiteľné, že mu porozumie aj najjednoduchší človek, ale i najväčší mysliteľ ho musí prijať a obdivovať! Ono platí vždy a všade, pre každého: pre jednotlivca, pre rodinu, pre spoločenské vrstvy, pre národy a pre štáty.

Že ho v poslednej dobe odmietajú a vyhlasujú za prejav menejcennosti, za prežitok „*doby temna*“, že stavajú miesto neho bezohľadnú sebeckosť jednotlivca i národov, následky sa rukolapne dostavujú: spoločenské boje, prvá a druhá svetová vojna; najnovšie rozháraný medzinárodný život a obava pred novým vojnovým konfliktom.

Dokiaľ táto večná, vianočná myšlienka – láska ku blížnemu a k nej podstatne patriaca spravodlivosť nebude pravidlom ľudského spolunažívania, niet výhľadu na lepšiu budúcnosť, na trvalý pokoj. Osvojme si ju a prevádzajme ju dôsledne všade, kam náš osobný vplyv siaha: v rodine, v obci, v národe. Tým prispejeme k uskutočneniu vianočného posolstva: „*Na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle*“.

Článok vyšiel pôvodne v časopise *Pútnik cyrilometodejský* č. 12/1947, do elektronickej podoby bol spracovaný Dominikánskou knižnicou, pre zverejnenie na stránke christianitas.sk bol čiastočne upravený redakciou Christianitas.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/vecna-vianocna-myslienka/>